I april måned anbefalede LO's forretningsudvalg Maastricht-traktaten til vedtagelse af 3 grunde:
For det første mente vi, den økonomiske og monetære union kunne medføre et internationalt samarbejde om den økonomiske politik til gavn for beskæftigelsen.
Dernæst, at den sociale protokol var en styrkelse af arbejdsmarkedspolitikken inden for EF, der sætter større fokus på arbejdsmarkedsspørgsmål.
Endelig betragtede vi traktatens afsnit om det ydre miljø som en styrkelse, der gav mulighed for grænseoverskridende miljøbeskyttelsesregler.
I de kommende måneder må vi bestræbe os på at finde en løsning på Danmarks fremtidige medlemskab i EF.
Jeg tror, alle er enige om, at Danmark skal fortsætte i det europæiske samarbejde. - Spørgsmålet er blot, hvordan og på hvilke områder?
I det danske Folketing er der uden tvivl flertal for en aftale med EF, der omfatter dele af Maastricht-traktaten og ret til at tiltræde øvrige dele, når og hvis vi ønsker det og på et senere tidspunkt. På den måde bevarer vi også vores handlefrihed samtidig med, at vi viser respekt for folkeafstemningen.
I den forbindelse er det meget vigtigt for fagbevægelsen, at Danmark er med i protokollen om arbejdsmarkedspolitikken og traktatens nye miljøafsnit - og deltager i den gradvise udbygning af den økonomiske og monetære union. Det kræver naturligvis nogle begrundelser:
Vi er godt på vej til at skabe et fælles europæisk arbejdsmarked. - Det er en udvikling, som nødvendigvis vil præge vores faglige krav. Det er vigtigt, at vi er med til at opstille strategier og perspektiver for den fremtidige arbejdsmarkedspolitik - og dermed det fremtidige arbejdsmarked - både nationalt og internationalt. - Kort sagt: Former vores krav til fremtiden.
Mens EF's landbrugspolitik har sin egen identitet, er det ikke tilfældet for arbejdsmarkedspolitikken. Vi må i dag nøgternt konstatere - ganske få måneder før indførelsen af det indre marked 1. januar 1993 - at resultaterne med den sociale dimension indtil nu har været meget beskedne.
Det er relativt få, og - må jeg nok erkende - ret betydningsløse direktiver, der er blevet vedtaget. - Et krav til det kommende danske formandskab må derfor være, at der i den danske formandskabsperiode arbejdes for en vedtagelse af helt centrale direktivforslag.

Det gælder bl.a. direktivforslaget om koncernfagligt samarbejde, som er lønmodtagernes gensvar på den stigende internationalisering. Direktivforslaget er den eneste mulighed for medarbejderindflydelse i multinationale koncerner. - Både Socialdemokratiet og LO har forgæves søgt at etablere grænseoverskridende samarbejdsudvalg på nordisk plan. Med EF's forslag er der nu udsigt til at kunne etablere det på et bredere internationalt plan.

Også grænseoverskridende miljøsamarbejde er nødvendigt. - LO vedtog på sin sidste kongres, at de ydre miljøspørgsmål skal være en del af vores faglige arbejde på samme måde som arbejdsmiljøet. - Dén sammenhæng må sikres lige så stor international opmærksomhed. - Derfor håber LO, at Danmark sikrer sig mulighed for at deltage på lige fod med de øvrige EF-lande - også på dette vigtige område.

Både på kort og langt sigt kan det være politisk og økonomisk klogt, at Danmark deltager i udbygningen af den økonomiske og monetære union. - Jeg skal her minde om, at LO - i samarbejde med NFS og det tyske LO - for snart 10 år siden opfordrede til et internationalt samarbejde om den økonomiske politik. Et sådant samarbejde mener vi, ØMU'en giver mulighed for at etablere.

Med vores traditioner er det bekymrende, at beskæftigelsesspørgsmålet ikke har større og mere permanent bevågenhed i EF.

Det må derfor være det danske formandskabs opgave at genoplive den tidligere samarbejdsstrategi, så vækst og beskæftigelse bliver et centralt punkt i EF- arbejdet. - Det får mig til at indskyde en lidt kritisk bemærkning om synspunkterne på ØMU'en - eller snarere manglen på samme - op til afstemningen den 2. juni.

Alt for ofte blev der kun talt om prisstabilitet, mens der blev fokuseret påfaldende lidt på ØMU'ens målsætninger om økonomisk og social samhørighed, høj beskæftigelse og bæredygtig vækst.

Politisk burde man have gjort mere ud af at opstille krav til indholdet af den økonomiske politik inden for EF. - Ligeledes må de socialdemokratiske partier i Vesteuropa synliggøre deres bud på, hvordan ØMU'ens øvrige målsætninger kan opfyldes.

Der er i den forbindelse grund til at være mere end opmærksom på, at Danmark - ved pakkeafstemningen i 1986 - rent faktisk forpligtede sig til at indgå i en økonomisk og monetær union.

Derfor må der søges politisk opbakning til, at Danmark deltager i ØMU'ens to første

faser. - Deltagelse i anden fase indebærer i praksis ingen ændringer i forhold til det, vi kender i dag. Vælger vi derimod at stå uden for, bliver vores valutapolitik sat på en alvorlig prøve - med risiko for højere rente i Danmark.
Jeg er naturligvis helt opmærksom på, at der med ØMU'ens 3. fase bliver tale om et større spring med indførelse af en fælles mønt, den såkaldte ECU.
Derfor må vi - i givet fald - og til den tid - have endnu en folkeafstemning, før vi kan tilslutte os dén.
Endelig skal jeg nævne, at jeg finder det yderst påkrævet, at der i EF snart skabes enighed om en fælles politik med hensyn til indvandrere og flygtninge. - På trods af afstemningsresultatet den 2. juni ser jeg ingen problemer i, at Danmark deltager i drøftelser af den art. Vi kan ikke blive ved med at skyde dén diskussion fra os, hverken i faglige eller politiske sammenhænge.
Den danske arbejderbevægelse har en historisk tradition for international solidaritet og samarbejde, som fremover må komme tydeligere til udtryk i forholdet til EF - bl.a. gennem konkrete forslag til EF-indsatser.
Dét, der for mig er meget afgørende, er, at vi fremover i langt højere grad ser en sammenhæng mellem det nationale og det europæiske. Det kan blive en alvorlig hæmsko for både det politiske og faglige arbejde, hvis der fortsat er adskillelse af EF og det nationale i vores medlemmers og vælgeres opfattelse. - Tingene hænger uløseligt sammen.
Det medfører let, at vi svækkes i mulighederne for at tage initiativer, der markerer de danske interesser. - Det kan betyde, at Danmark gradvis svækker sin internationale position, hvilket vil være meget uheldigt - ikke mindst på et tidspunkt, hvor flere nordiske lande søger optagelse i EF.
Lad os derfor håbe, at den tænkepause, vi nu har fået, leder frem til et solidt flertal for dansk deltagelse i et forpligtende samarbejde om udviklingen af et harmonisk Europa.